

[Kølnæs]

eller kraftvarme, vil betyde beskæftigelse til 7.000 personer i et år. Da der herved spares betydelige beløb til arbejdsløshedsdagpenge, vil det formentlig betyde, at man ud over den positive virkning på beskæftigelsessituationen også vil få en positiv virkning på statens samlede udgifter, selv om der ydes et statstilskud på 25 pct. af anlægsomkostningerne. Det må være af stor interesse at få vurderet størrelsen af denne virkning, ikke mindst da installation af vedvarende energianlæg dels kan have en øjeblikkelig positiv virkning på betalingsbalancen på grund af overførsel af private økonomiske midler fra forbrug med høj importkvotient til investering med lav importkvotient, dels vil have en langvarig positiv virkning på betalingsbalancen på grund af formindsket brændselsforbrug.

Besvarelse (17/7 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Der er ikke tidligere foretaget beregninger af den foreslåede art, og sådanne beregninger ville blive meget upræcise, da det er svært præcist at opgøre effekten af tilskud på arbejdsløsheden, idet man ikke uden videre kan gå ud fra, at det anslåede antal mandår i forbindelse med anlægsaktiviteter vil medføre et tilsvarende fald i antallet af ledige.

Sigtet med regeringens beskæftigelsesplaner er lige netop, hvad der søges realiseret gennem de energipolitiske foranstaltninger med henblik på en forstærket indsats for vedvarende energi.

Det kan løseligt anslås, at ca. halvdelen af udgifterne ved et statstilskud på 25 pct. ville kunne spares i arbejdsløshedsunderstøttelse.

Der kan dog næppe gennemføres rationelle investeringer af størrelsesordenen 1 mia. kr. på et enkelt år i vedvarende energianlæg. Det vil være mere sandsynligt at regne med en investering af denne størrelsesorden fordelt over en kortere årrække, som det også er anført i varmeplanudvalgets 3. delbetænkning.

Dette er dels på grund af, at en sådan investeringstakt vil harmonere bedre med brugernes interesse for vedvarende energi, dels fordi en udbygning over nogle år i højere grad vil medvirke til at fremme en serieproduktion af anlæggene med en forbedret rentabilitet og driftssikkerhed til følge. Det afgø-

rende må være, at der konsekvent planlægges og tilrettelægges en udvikling for anvendelse af vedvarende energi i de dele af landet, der ikke får naturgas eller kraftvarme, og at dette sker i et så hurtigt tidsperspektiv, som det er realistisk muligt at gennemføre i praksis.

Spm. nr. 1056

Til *justitsministeren* (11/7 80) af:

Inge Krogh (KrF):

»Agtter ministeren i anledning af, af Europakonventionen om beskyttelse af dyr under opdræt træder i kraft den 29. juli 1980, at foreslå ændringer i loven om værn for dyr?«

Begrundelse

Der er fra visse dyreværnsforeningers side yret tvivl om, at den danske lovgivning er i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. Specielt synes det, at konventionens artikel 4, § 2, kan give anledning til overvejelser med hensyn til ændringer i loven om værn for dyr. Artikel 4, § 2 lyder: »Hvis et dyr til stadighed eller regelmæssigt holdes tøjret eller indespæret, skal det gives så megen plads, som er passende for dets fysiologiske og etologiske behov ifølge anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.«

Besvarelse (25/7 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Justitsministeriet har allerede under de forhandlinger, der fandt sted i Europarådet forud for konventionens undertegnelse, undersøgt spørgsmålet om, hvorvidt en ratifikation af konventionen ville nødvendiggøre ændringer i den danske dyreværnslov. Såvel Det veterinære Sundhedsråd som landbrugsministeriet og veterinærdirektoratet har på justitsministeriets foranledning afgivet udtalelser om spørgsmålet. Justitsministeriet har på denne baggrund fundet, at den danske dyreværnslovs bestemmelser er i overensstemmelse med konventionen.

Dette gælder også i forhold til konventionens artikel 4, stk. 2. Der henvises i den forbindelse særligt til §§ 1 og 2 i dyreværnsloven og specielt hvad angår intensivt hønsehold i æglægningsbure til lovens § 4 a og